

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Eyðun Klakstein

FRÓÐI VESTERGAARD

Eg hati klandur og stríð

POSITIV FÓLK GERA MEG **GLAÐAN**, MEN EG **HATI** KLANDUR OG **STRÍÐ**, SIGUR **FRÓÐI VESTERGAARD**, SUM **STARVAST** Í NORÐURLANDAHÚSINUM. HANN ER **B-MENNISKJAÐ**, OG TAÐ HEVUR **EISINI** SÍNAR **FYRIMUNIR**

Starv?

Projektleiðari og samskipari í Norðurlandahúsinum

Hvat er tað besta við starvinum?

Tað besta við starvinum er, at eg næstan hvønn dag møti nýggjum spennandi avbjóðingum og sleppi at gera tað, sum hevur mín áhuga. Hartil fái eg í starvinum nógvar positivar upplivingar og føli, at eg kann gera mun. Starvið er fleksibult bæði so og so.

A ella B menniskja?

B heilt avgjørt. Tað hevur absolut sínar fyrimunir, t.d. tá ið man spælir tónleik ella skal arbeiða seint út á kvöldið, men vansin er, at tú fær sovið ov lítið. Eg eri bara noyddur at góðtaka tað, eg eri.

Hvørjum tónleiki lurtar tú eftir?

Eg lurti nógvar eftir tí nýggja sum kemur út í Føroyum og royni eisini at fylgja við norðurlenskum tónleiki. Mær dámar allan góðan tónleik og njóti bæði harðan rocktónleik og klassiskan kórtónleik og annað. Tað, sum hevur týðning fyri meg, er, at tann, sum framførir, veruliga leggur sína sál í tónleikin og meinar tað, hann ella hon syngur. Teknikkur skal til, men er ikki altíð nógmikið.

Hvør er besti sangur, sum er gjørdur?

Eg veit tað ikki. Summir sangir eru so góðir, at tú aldrin troyttast av teimum. Eitt dømi er »Súrligar nætur« hjá Kára P., A Whiter Shade of Pale hjá Procul Harum og fleiri líknandi sangir, sum hava ein klassiskan bygna í akkordskiftum og samanseting. Hetta tiltalar opinbart okkum vesturlendingar og hevur opinbart nakað við okkara mentan at gera.

Hvat ger teg glaðan?

Tá ið tað gongur væl hjá mínum nærmastu, og tá ið eg eri saman við positivum fólki.

Hvat ger teg keddan?

Tá ið eg veit, at onkur, sum kenni væl, ikki hevur tað gott, ella tá ið fólk eru negativ og grenjut ella tosa ilt um onnur. Eg hati klandur og stríð.

Hvat er luksus fyri teg?

At hugna mær saman við teimum, sum eg eri góðar við.

Hvussu eru tínir matvanar?

Eg eti ofta havgrýn um morgunin. Kanska eina suppu ella salat middegi og heitan mat til døgurða um sekstiðina, ella eti eg nátturða. Tað er ikki vigtigt fyri meg at fáa heitan mat hvønn dag. Ofta kann matur og at passa mattíðir blíva ov nógvar av tí góða. Eg tími heldur ikki at eta tað sama fleiri dagar í somu viku.

Hvar er tín yndisrættur?

Góður ræstur fiskur – einki er betri.

Hvat brúkar tú frítíðina til?

At vera saman við familjuni og hugna og tónleik saman við vinum. Mítt arbeiði ger, at eg upplivi minst 1 ella 2 konsertir um vikuna og onkuntíð fleiri.

Hvørjum hyggur tú at í sjónvarpi?

Mær dámar best kjaksendingar og onkuntíð ein fót bóltsdyst. Síðan teldan og internetið komu, hyggi eg sjáldan í sjónvarp. At hyggja ov nógvar í sjónvarp kennist sum burturspilt frítíð.

Hvat lesur tú í løtuni?

Seinastu tvey árin havi eg lisið nógvar bókur. Ein fantastisk bók, sum eg ofta vendi aftur til, er ein samrøða við Dalai Lama, sum kallast »Kunsten at leve lykkeligt« – eg vil viðmæla øllum at lesa hesa.

Hevur tú eina fyrimynd (hvørja)?

Eg havi nógvar fyrimyndir – millum annað fólk, sum sýna veruligt tolsemið og bakka upp, tá ið á stendur. Fleiri av mínum fyrimyndum eru longu farnar foldum frá.

UMAFTUR AFTURUM HØGNI DJURHUUS

Móðurmálsviðursløn 2012

Opin opnahjallur

Tað lekur millum opinleikan og trúnaðin. Tað lekur so illa, at fólkaræðið hevur fingið blámu-sopp í sálina. Eingin eykajáttan fær beint fyri honum. Heldur ikki fakfeløgini, sum spæla politikk, tá neyðin er í durunum.

Landsstýrið ætlaði at byggja ein opnahjall at turka atfinningar og ivasurningar í.

Ikki ein hjall á sjónum, men undir sjónum.

Hann bleiv ikki bygdur, opnahjallurin, tí øll vistu alt um hann. Eisini, hvussu nógvar hurðarnar við gyltu handtøkunum fóru at kosta. Biða nú, ein opnahjallur hevur onga hurð. Men júst tað visti eingin. Tað, og bara tað, var í trúnaði í einum pengaskápi úr jarnstyrktum betongi.

Loyniorðið CIPKPH, men sig tað ikki fyri nøkrum.

Opið hús og kalt borð, øll vælkomnin, tunnildagar, tí fólkaræðið vann, rættvísið sigraði.

Fólkaræðið krevur gjøgnumskygni í opinleikanum.

Á októberfestivali í september á bygd jarmaði alt demoliðið í holið hvørt á øðrum. Og nú jólini nærkast av álvara, holukøkur omaná.

Lokið skal takast av Havnará í Tórshavn C. Og tá fara allir fólkaræðisfjepparnir at rópa harðari og dansa lystiligari og detta av Vaglinum í berum mótmæliskæti. Opinleiki við opnu ánnu. Lat teg upp, lat teg upp. Sesam, Sesam.

Fakfeløg dylja einki. Øll fáa alt at vita um lönarkrøvini í somu løtu, feløgini langa tey á mahogniborðið á Argjum.

Fakfeløgini skunda sær eisini at siga, hvussu lítið, Snorri og Jørgen vilja lata. Einki dult har.

Fjølmiðlar dylja heldur einki. Alt tað nógva, sum teir avdúka hvønn dag, verður slongt út í somu løtu, tað er grivið upp, nú heimasíðan er uppfunnin. Spakarnir stinga djúpt, deymurin og dampurin eru sum eiturgass.

Hvat bagir? Hava vit ikki opinleika yvir alla linjuna ella okkirt sórit har?

Innlit í útlit, segði LÍV einaferð. LÍV er við í CIP. Kipp CIP.

Fult innlit í útlitini fyri holinum millum meginøkið og meginøkið og oljuhavirnir.

Fólkaræðið steindoyr, um øll ikki vita alt. Í Danmark eitt nú er fólkaræðið ódoyggjandi, tøkkin eiga fjølmiðlarnir sum Ekstrabladet og SE & Hør, sum lyfta dýnur við krákunevum

Tað er gott at elska, sang Bubbi. Kanska so er, men tað er nógvar betri at vita.

Vit í Føroyum eru eisini so heppin at hava demokrati. Hugsið tykkum bara óskilið í landinum, høvdu vit ikki fólkaræði.

Var eg so heiðin at siga, at vit eru heppin at hava demokrati? Tað er ikki heppi, als ikki. Fólkaræði er hart vunnin rættindi, sveitti og tár, ikki so nógvar blóð kanska, hjá danskarum, sum vit so, sum allar aðrar ósiðir, hava fingið úr Danmark.

Uttan fólkaræði verða skilagóðar avgerðir ikki tiknar, eingin flatskattur, eingin makrelur, eingin sild, einki boykott, eingin alternativ farleið. Bara armóð, svøltandi einsamallar mammur og misræktir pensjónistar, stórt hall í figgarlógini og bjartskygdar metingar.

Uttan fólkaræði einki fjórða statsvald, ella fimta statsvald, sum ein segði. Eingina leysur varðhundur við nýbrýndum handilstonnum,

Vit eiga at vita, ikki gita, segði 16.løgmaður Føroya eftir heimagjördu lógina at stýra eftir.

Tí eiga vit ikki at stríðast við at gita, hvat stendur í kladduni hjá CIP og IMR, sála.

Tá klandursholið millum Eysturoyonna og Tórsoyonna er opið í báðum endum, verður neyðugt at byggja eina SMS, eina solumiðstöð, afturat í Tórsholi.

Kortanei kortini, her skulu eingir hovsadanaskarar koma og grava í okkara undirgrund. Hana fingi vit frá Schlüter í jólagávu fyri meira enn 20 árum síðani.

Sum ein illa sperdur í koti og húgvu úr mælposanum spurdi, hann fann einki pisshús á Fimmoyranum: hvar sleppi eg av við mitt alfagra land?